

Latvijas Republikas Valsts prezidenta kanceleja Prezidenta preses dienests

Pils laukums 3, Rīga-50, LV-1900, tālr. 7092122, fakss 7320404,
prese@president.lv, www.president.lv

Valsts prezidentes runa Triju Zvaigžņu ordeņa pasniegšanas ceremonijā Melngalvju namā, 2000.gada 17.novembrī

Jūsu ekselence Ministru prezidenta kungs,

Jūsu ekselences,

Dāmas un kungi,

Dārgie šī vakara godināmie,

Man ir liels gods šeit stāvēt Jūsu priekšā kā Latvijas Valsts prezidentei, kurai būs iespēja pasniegt Jums Latvijas valsts augstāko goda zīmi – Triju Zvaigžņu ordeni tās dažādās pakāpēs, kā arī tā goda zīmes.

Mūsu apbalvojamos mēs šovakar varam iedalīt trīs dažādās iedaļās. Tie vieni ir citu valstu pilsoņi, kas ar savu darbu, ar savu ieguldījumu ir tik daudz devuši Latvijas labā, ka viņi ir izpelnījušies šo augstāko apbalvojumu. Tik mazai zemei kā Latvijai nekad draugu nevar būt par daudz, un mēs priecājamies par katru no viņiem, vai tas būtu diplomāts, kas palīdz Latvijai nogludināt ceļu pasaules tālēs, vai tas būtu augsta ranga militārpersona, kas nāk ar savu atbalstu un palīdzību mūsu bruņotajiem spēkiem, vai tas būtu cilvēks, kas veltī lielu daļu no sava brīvā laika, lai rūpētos un gādātu par humāno palīdzību tādos apmēros, kas atstātu kaunā dažu labu mūsu oficiālo iestādi un tās gadskārtējo budžetu. Tie ir ļaudis, kas ir daudz devuši Latvijai, un šovakar mēs varēsim dažiem no viņiem pateikt paldies.

Otrā grupa ir latvieši, kam nebija lemts pavadīt savu mūžu dzimtenē, bet ko liktenis aizrāva trimdā jau maziem esot. Par spīti tam, ka viņi auga, dzīvoja un izglītojās tālās un svešās zemēs, viņi ir visu savu mūžu veltījuši Latvijai un latvietībai. Un ir grūti pat dažreiz iedomāties tiem, kas nav bijuši liecinieki, kādā tā bija uzpurēšanās savas dzimtenes labad un ir grūti iedomāties, cik neskaitāmas darba stundas, cik neizmērojamas pūles tik daudz ļaužu sava mūža gaitā ir ziedojuši latvietības saglabāšanai, bet ziedojuši to ar entuziasmu un prieku. Arī dažiem no viņiem mēs šovakar varēsim pateikt paldies.

Trešā grupa ir latvieši, kas auguši, dzīvojuši un strādājuši šeit pat Latvijā, un viņi ir tie, kas ir nesuši šīs zemes attīstību uz saviem pleciem cauri padomju okupācijas gadiem. Daudzi no viņiem ir spēlējuši nozīmīgu lomu, kad bija jāizšķiras, vai tapt neatkarīgai Latvijai, vai nē. Viņu starpā ir visdažādāko profesiju ļaudis. Tie ir cilvēki, kas nodarbojušies ar dzīvei nepieciešamām, praktiskām lietām - uzņēmēji, ārsti, inženieri, dažādu praktisku pielietotu darbu darītāji, tādi, kas ar savu veikumu un it īpaši ar savu pieeju darbam, ir izcīnījuši savu līdzgaitnieku apbrīnu un cieņu. Viņi ir veikuši sev uzticēto pienākumu ar to atdevi, kas iet pāri tam, ko varam sagaidīt no cilvēka, kas godīgi dara savu darbu. Viņu darbam un dzīvei ir piemītis tas mirdzums, ko mēs šovakar apbalvosim ar Triju Zvaigžņu ordeni un tā zīmi.

Viņu starpā ir arī inteligences un mākslas pārstāvji, kuru vārdi ir varbūt sabiedrībā plašāk skanējuši gandrīz uz katra Latvijas iedzīvotāja lūpām. Es priecājos spēt viņiem valsts vārdā pateikt paldies. Mūsu starpā ir garīdznieki un dažādu konfesiju pārstāvji. Mēs vēlamies uzsvērt to, ka Latvijas sabiedrība ir atvērta, integrēta, ka katram tur ir sava vietas, ka katrs tur ir svarīgs, novērtēts, mīlēts un gaidīts ar savām spējām un sniegumu, ar saviem sasniegumiem, bet vairāk par visu - ar savu mīlestību pret savu darbu, pret savu

profesiju, saviem līdzilvēkiem, pret savu zemi un valsti. Šovakar man ir liels prieks jums, kas esat laureāti, valsts vārdā, Triju Zvaigžņu ordeņa Domes vārdā pateikt paldies par to, ko savā dzīvē esat sasnieguši. Tas nav atalgojums par jūsu veikto, - esmu pārliecināta, ka katrs no jums savu darāmo ir darījis aiz tīras sirdsdegsmes, aiz tīra gandarījuma un apmierinājuma par labi padarītu darbu. Tā ir atzinība no valsts puses, tā ir atzinība, kas paliks ne tikai jūsu rokās, bet arī jūsu bērniem un bērnu bērniem, tas ir valsts veids, kā pateikt jums paldies par to, kas jūs esat, pateikt paldies par to, ko esat sasnieguši.